

..... als 4 vents

Santa Teresa de Calcuta

El 4 de setembre, un dia abans del 19è aniversari de la seva mort, el papa Francesc es disposa a canonitzar Teresa de Calcuta, la santa més popular del nostre temps. La religiosa que l'any 1950 va fundar les Missioneres de la Caritat, havia estat beatificada per Joan Pau II el 2003 davant més de 300.000 persones.

El Papa polonès va visitar la mare Teresa a Calcuta i va recórrer amb ella la casa, on va saludar un a un els vuitanta-sis pobres moribunds que llavors s'hi trobaven acollits. Després li va demanar que fundés a Roma, conscient que també en una capital europea era necessària la seva dedicació «als més pobres dels pobres».

En pocs anys les Missioneres de la Caritat es van estendre per tot el món donant un exemple d'amor a Déu i als més necessitats. A Barcelona, per exemple, exerceixen també una tasca impagable.

quatre religioses de la mare Teresa de Calcuta que exercien la seva tasca al Iemen, a la ciutat d'Aden, on tenien cura d'un asil amb seixanta ancians musulmans. Eren de l'Índia, de Kenya i de Rwanda, la qual cosa dóna una idea de la seva disposició a anar a qualsevol part on siguin necessàries per a complir amb la seva vocació de servei.

La canonització aquest diumenge de Teresa de Calcuta és una gran alegria per als cristians i per a tothom. Va ensenyar que els pobres més pobres eren per a ella el veritable rostre de Jesucrist; però el seu activisme va estar en perfecta coordinació amb el seu esperit contemplatiu i de pregària. Va treballar sempre a les perifèries de les ciutats, obrint camins en l'Església, però molt unida al Papa i als bisbes locals.

És una gran festa poder celebrar la seva inscripció a la llista dels sants. Va mostrar que la vida de fe i l'acció més compromesa no s'oposen, sinó que es retroalimenten, que no hi ha una Església institucional i una altra de popular, que el doble manament de l'amor pot ser una realitat en els nostres dies.

+ Jaume Pujol

† Jaume Pujol Balcells

Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

El seu activisme va estar en perfecta coordinació amb el seu esperit contemplatiu i de pregària

Amb motiu de l'Any Sant de la Misericòrdia, vam demanar a les Missioneres que vinguessin a Tarragona a fer una xerrada al clergat de la nostra arxidiòcesi, a la capella del Seminari. Amb la humilitat que les caracteritza s'hi van resistir, però van venir i ens van transmetre les seves experiències espirituals i humanes.

En data encara més recent, el mes de març passat, va tenir lloc un fet que va tornar a commoure'ns: l'assassinat de

Preguem amb l'Església

El Sant Pare encomana a l'Apostolat de l'Oració, per a aquest mes de setembre de 2016, les següents intencions per a la pregària:

Intenció universal: Perquè cadascú contribueixi al bé comú i a la construcció d'una societat que posi al centre la persona humana.

Intenció per a l'evangelització: Perquè els cristians, participant en els sagraments i meditant la Sagrada Escripura, siguin més conscients de la seva missió evangelitzadora.

Veure el vídeo del Papa

**Un crit col·lectiu per a transformar la societat:
3a Trobada de Càritas Catalunya a Tarragona**

Amb el lema «Transformem la societat des de la misericòrdia», Càritas Catalunya convoca tots els seus voluntaris a participar en una gran trobada que se celebrarà a Tarragona el dissabte 22 d'octubre. S'hi espera l'assistència d'uns 1.800 voluntaris procedents de les deu Càritas diocesanes amb seu a Catalunya.

L'objectiu de la Trobada és aprofundir en el compromís de transformació social de Càritas. Vol ser un crit col·lectiu a favor d'aquesta transformació, un crit absolutament necessari per a donar resposta al problema del trencament social existent, que s'ha agreujat amb la crisi econòmica iniciada fa més de nou anys, i que ni molt menys s'ha acabat. D'aquesta crisi en patim greus conseqüències, com l'augment de les desigualtats, la precarietat laboral, la marginació d'amplis sectors socials, la cronificació de la pobresa, la dificultat per disposar d'un habitatge digne, la falta d'oportunitats i de perspectiva dels joves, l'atur en general, entre d'altres.

Aquesta Trobada la farem en el marc de l'Any Jubilar de la Misericòrdia i a la llum de les benaurances i del missatge evangèlic de Jesús ressuscitat. Com diu el papa Francesc: «La Misericòrdia és una gran llum d'amor i de tendresa.»

L'organització de la Trobada s'ha encarregat a Càritas Diocesana de Tarragona, que a través d'un equip específic, mobilitzarà un centenar de voluntaris-col·laboradors per tal d'aconseguir una organització eficient. Se celebrarà al Teatre Auditori del Camp de Mart i al Col·legi Sant Pau Apòstol. Serà la 3a Trobada que convoca Càritas Catalunya després de les celebrades a Girona i a Barcelona, ara fa 2 i 4 anys respectivament.

El programa de la trobada inclou dues ponències: una a càrrec del **sociòleg basc Imanol Zubero**, diplomad en Teologia i professor de la Universitat del País Basc, amb la ponència «Mirar amb misericòrdia ens posiciona per a canviar el món». La segona anirà a càrrec del **teòleg tarragoní Mn. Miquel**

Barbarà, llicenciat en sociologia i mestre de capella de la Catedral de Tarragona, amb la ponència «L'esperit de Càritas». Seguidament s'obrirà un debat que conduirà la comunicadora-periodista Ester Romero. A continuació es presentarà l'experiència solidària de *Pallassos sense fronteres* seguit d'un espectacle. També hi haurà castells, amb la colla Jove dels Xiquets de Tarragona; dinar de germanor i diferents visites culturals guiades al Museu Bíblic, la Catedral i el Museu Nacional Arqueològic, i sense guia al passeig arqueològic i a l'amfiteatre.

La trobada es clourà amb la celebració de l'eucaristia al mateix Teatre Auditori del Camp de Mart, al final de la qual es llegirà el manifest de la Trobada, amb les conclusions i compromisos adquirits.

Salvador Grané Terradas, coordinador de la Trobada

PARAULES DEL PAPA FRANCESC

La pregària, font de misericòrdia

[...] Jesús anima a pregar «sense defallir». Tots tenim moments de cansament i de desànim, sobretot quan la nostra pregària sembla ineficaç. Però Jesús ens assegura: a diferència del jutge injust, Déu escolta amb promptitud els seus fills, encara que això no vol dir que ho faci quan i com voldríem. La pregària no és una vareta màgica! Ens ajuda a conservar la fe en Déu, a confiar en ell encara que no compreguem la seva voluntat. En això, Jesús mateix —que pregava tant!— ens és un exemple.

[...] La paràbola (Lc 18,1-8) acaba amb una pregunta: «Però el Fill de l'home, quan vingui, trobarà fe a la terra?» (v. 8). I amb aquesta pregunta tots estem avisats: no hem de deixar la pregària encara que no hi hagi resposta. És la pregària el que conserva la fe, sense ella la fe trontolla! Demanem al Senyor una fe que es faci pregària incessant, perseverant, com la de la vídua de la paràbola, una fe que s'alimenti del desig de la seva vinguda. I en la pregària experimentem la compassió de Déu, que com un Pare ve a l'encontre dels seus fills, ple d'amor misericordiós.

De la catequesi del papa Francesc del 25 de maig de 2016

Lectures

Diumenge XXIII durant l'any

Lectura del llibre de la Saviesa (9,13-18)

Quin home pot conèixer què desitja Déu? Qui pot descobrir la voluntat del Senyor? Perquè els raonaments dels mortals són insegurs, són incertes les nostres previsions: el cos que es descompon afeixuga l'ànima, aquesta cabana de terra és una càrrega per a l'esperit, capaç de meditar. Si amb prou feines ens afigurem les coses de la terra, si ens costa descobrir allò mateix que tenim entre mans, qui haurà estat capaç de trobar un rastre de les coses del cel? Qui hauria conegut mai què desitjàveu, si vós mateix no haguéssiu donat la saviesa, si no haguéssiu enviat de les altures el vostre Esperit Sant? Així s'han redreçat els camins dels habitants de la terra, els homes han après a conèixer què és del vostre grat, i la saviesa els salva.

Salm responsorial [SI 89,3-4.5-6.12-13.14.17 (R.: 1)]

Vós feu tornar els homes a la pols
dient-los: «Torneu-vos-en, fills d'Adam.»
Mil anys als vostres ulls
són com un dia que ja ha passat,
com el relleu d'una guàrdia de nit.

*R. Al llarg de tots els segles, Senyor,
heu estat sempre la nostra muralla.*

Quan preneu els homes,
són com un somni en fer-se dia,
són com l'herba que s'espiga:
ha tret florida al matí,
al vespre es marceix i s'asseca. **R.**

Ensenyeu-nos a comptar els nostres dies
per adquirir la saviesa del cor.
Calmeu-vos, Senyor, què espereu?
Sigueu pacient amb els vostres servents. **R.**

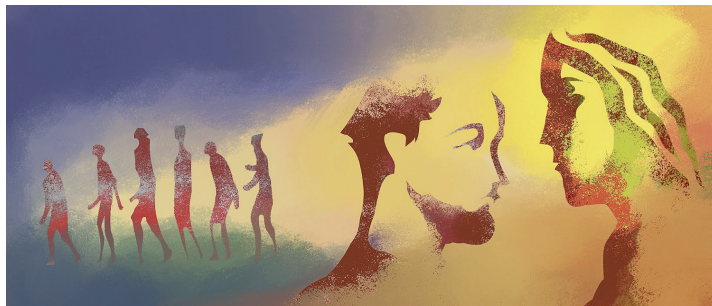
Mirada endins Joan Costa Pregonas, pvre.

Seguir Jesús

La recompensa de ser deixeble de Jesús és molt gran però demana una adhesió total, sense fissures!

Cal **estimar-lo** per damunt de tot, fins i tot del que més estimem (vida, família...). Carregar la creu (acceptar-nos tal com som: virtuts i defectes!). Cal mesurar forces, recursos, fonamentar-ho bé. Negociar la pau amb l'adversari. Cal renunciar **a tot el que es té**.

Uffff! Després de llegir això podem quedar molt abatuts i pensar que és impossible. I sí que ho pot ser si ens refiem només del nostre voluntarisme i de les nostres pròpies forces. La nostra força ha de ser **«EL SENYOR»**. L'Esperit Sant ens hi ajuda. Cal pregar molt i mirar d'obrar conseqüentment.

Que el vostre amor no trigui més a saciar-nos
i ho celebrarem amb goig tota la vida.

Que l'amabilitat del Senyor
reposi damunt els seus servents.

Doneu encert a l'obra de les nostres mans. **R.**

Lectura de la carta de sant Pau a Filèmon (9b-10.12-17)

Estimat: Jo, Pau, ambaixador de Crist i pres per causa d'ell, recorro a tu intercedint a favor del meu fill Onèsim, jo que l'he engendrat en la fe estant a la presó. Ara te'l retorno com si t'enviés el fruit de les meves entranyes. Jo hauria volgut retenir-lo al meu costat perquè em servís en lloc teu mentre seré a la presó per causa de l'evangeli, però no he volgut fer res sense el teu consentiment: no m'hauria agradat obligar-te a fer un favor com aquest, si tu no el feies de bon grat. Qui sap si, providencialment, Onèsim se separà un moment de tu perquè ara el recobris per sempre, i no com esclau, sinó molt més que això: com un germà estimat. Ho és moltíssim per a mi, però més encara ho ha de ser per a tu, tant humanament com en el Senyor. Per tant, si em comptes entre els qui tenim part en uns mateixos béns, rep-lo com em rebries a mi mateix.

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (14,25-3)

En aquell temps, Jesús anava amb molta gent. Ell es girà i els digué: «Si algú vol venir amb mi i no m'estima més que el pare i la mare, que l'esposa i els fills, que els germans i les germanes, i fins i tot que la pròpia vida, no pot ser deixeble meu. Qui no porta la seva creu per venir amb mi, no pot ser deixeble meu. »Suposem que algú de vosaltres vol construir una torre. ¿No us asseureu primer a calcular-ne les despeses per veure si teniu recursos per acabar-la? Perquè, si després de posar els fonaments, no podíeu acabar l'obra, tots els qui ho veurien començarien a burlar-se'n i dirien: "Aquest home havia començat a construir, però no pot acabar." Si un rei vol anar a combatre amb un altre, ¿no s'asseurà primer a deliberar si amb deu mil homes podrà fer front al qui ve contra ell amb vint mil? I si veia que no pot, quan l'altre encara és lluny li enviarà delegats a negociar la pau. Així també ningú de vosaltres no pot ser deixeble meu si no renuncia a tot el que té.»

